

Tribunál zamítl žaloby letecké společnosti Polskie Linie Lotnicze "LOT" proti rozhodnutím Komise, kterým se povolují spojení podniků týkající se nabytí určitých aktiv skupiny Air Berlin společností easyJet, respektive společností Lufthansa

Letecká společnost Air Berlin plc, která čelila stálému zhoršování své finanční situace, zavedla v roce 2016 plán restrukturalizace. V tomto rámci uzavřela od 16. prosince 2016 s leteckou společností Deutsche Lufthansa AG (dále jen „Lufthansa“), dohodu, která měla za cíl pronajmout posledně uvedené společnosti různá letadla s posádkou.

Nicméně ztráta finanční podpory poskytované společnosti Air Berlin jedním z jejích hlavních akcionářů ve formě půjček, ji přinutila požádat dne 15. srpna 2017 o zahájení úpadkového řízení. Za těchto okolností jí poskytnutí zajištěné půjčky ze strany německých orgánů ve formě podpory na záchranu, která byla schválena Komisí¹, mělo umožnit pokračovat v činnosti po dobu tří měsíců, během které jí mělo být zejména umožněno převést její aktiva.

Tohoto cíle bylo dosaženo zejména uzavřením dvou dohod. Zaprvé dohodou uzavřenou dne 13. října 2017, která stanovila, že společnost Lufthansa převezme zejména dceřinou společnost společnosti Air Berlin, na kterou budou předtím převedena určitá letadla s posádkou, jakož i letištní časy², které držela na určitém počtu letišť, včetně zejména letiště v Düsseldorfu, Curychu, Hamburku, Mnichově, Stuttgartu a Berlíně-Tegel. Zadruhé dohoda uzavřená dne 27. října 2017 s leteckou společností easyJet plc se týkala hlavně převodu na posledně uvedenou společnost letištních časů, které Air Berlin držela zejména na letišti Berlín-Tegel. Společnost Air Berlin ukončila činnost od následujícího dne, před tím, než byla soudním rozhodnutím ze dne 1. listopadu 2017 prohlášena její platební neschopnost.

Dne 31. října 2017 Lufthansa oznámila Komisi v souladu s jejími pravomocemi v oblasti kontroly spojování³, spojení podniků stanovené dohodou ze dne 13. října 2017. Dne 7. listopadu 2017, easyJet stejně tak oznámila spojení podniků stanovené dohodou ze dne 27. října 2017 (dále, společně se spojením oznámeným společností Lufthansa, „dotčená spojení“). Komise konstatovala slučitelnost spojení oznámeného společností Lufthansa s ohledem na závazky přijaté touto společností⁴ rozhodnutím C(2017) 9118 final ze dne 21. prosince 2017, jakož i slučitelnost spojení oznámeného společností easyJet rozhodnutím C(2017) 8776 final ze dne 12. prosince 2017 (společně dále jen „napadená rozhodnutí“). Dospěla totiž k závěru, že dotčená spojení nevyvolávají závažné pochybnosti o jejich slučitelnosti s vnitřním trhem. Při této příležitosti, poprvé ve věcech týkajících se služeb letecké přepravy cestujících, Komise nedefinovala relevantní trhy jako dvojice měst, jedno s místem odletu a druhé s místem přiletu (dále jen trhy „O & D“). Zaprvé

¹ Rozhodnutí C(2017) 6080 final ze dne 4. září 2017 o státní podpoře SA.48937 (2017/N) – Německo, určené na záchranu společnosti Air Berlin (Úř. věst. 2017, C 400, s. 7).

² Letištní časy představují povolení udělené letecké společnosti, aby používala veškerou infrastrukturu letiště nezbytnou k poskytování služeb letecké dopravy v konkrétní den a hodinu, s odletem z tohoto letiště nebo přiletem na něj.

³ V projednávané věci se jedná o pravomoci uvedené nařízením Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků („nařízení ES o spojování podniků“) (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1).

⁴ V projednávané věci, aby rozptýlila pochybnosti o slučitelnosti oznámeného spojení vázané na její postavení na letišti Düsseldorf, Lufthansa nabídla Komisi na základě čl. 6 odst. 2 nařízení ES o spojování podniků citelné snížení letištních časů, které jí byly převedeny na základě tohoto spojení.

totiž konstatovala, že Air Berlin ukončila činnost před těmito spojeními a nezávisle na nich. Vyvodila z toho, že se Air Berlin stáhla ze všech trhů O & D, na kterých byla předtím přítomna. Zadruhé měla za to, že dotčená spojení se hlavně týkají převodu letištních časů, a konstatovala, že tyto letištní časy se nevztahovaly k žádnému konkrétnímu trhu O & D. Proto upřednostnila sloučení všech trhů O & D s odletem z každého z letišť nebo přiletem na něj, ke kterým se vztahovaly tyto letištní časy. Tímto tedy definovala relevantní trhy jako trhy služeb letecké přepravy cestujících z těchto letišť nebo na ně. Dále ověřila, že uvedená spojení nemohla v projednávaných věcech vytvořit „významnou překážku účinné hospodářské soutěži, zejména tím, že by společností easyJet a Lufthansa poskytla kapacitu a vyvolala jejich zájem omezit přístup k těmto trhům.

Letecká společnost Polskie Linie Lotnicze "LOT" (dále jen „žalobkyně“), která vystupuje jako přímý konkurent účastníků dotčeného spojení a která považovala analýzu Komise za nesprávnou jak s ohledem na její metodu, s ohledem na výsledky, podala k Tribunálu dvě žaloby směřující ke zrušení obou napadených rozhodnutí.

Rozsudky ze dne 20. října 2021 Tribunál zamítá tyto žaloby, přičemž zejména připouští, že Komise se může spokojit s přezkumem všech trhů O & D s odletem nebo přiletem na letiště, ke kterým se vztahovaly letištní časy společnosti Air Berlin, místo toho, aby přezkoumala individuálně každý z trhů O & D, na kterých byla Air Berlin a společnosti Lufthansa, respektive easyJet, přítomné.

Posouzení Tribunálu

Zprvé, pokud jde o žalobní důvod vycházející z nesprávné definice relevantních trhů, Tribunál má nejprve za to, že se žalobkyně marně snaží zpochybnit věcnou správnost popisu dotčených spojení a jejich kontextu Komisí. V tomto rámci Tribunál zejména poznamenává, že Komise mohla mít důvodně za to, že činnosti společnosti Air Berlin skončily před dotčenými spojeními a nezávisle na nich, a v důsledku toho již Air Berlin nebyla přítomna na žádném z trhů O & D. Dále v rozsahu, v němž se letištní časy společnosti Air Berlin nevázaly k žádnému trhu O & D, má Tribunál za to, že Komise správně uvedla, že tyto letištní časy mohly být použity společnostmi Lufthansa a easyJet na jiných trzích O & D, než na kterých byla činná Air Berlin. Proto rozhodl, že na rozdíl od spojení, která se týkají dosud činných leteckých společností, nebylo v tomto konkrétním případě jisté, že dotčená spojení budou mít jakýkoliv vliv na hospodářskou soutěž na trzích O & D, na kterých Air Berlin působila před ukončením činnosti. Konečně Tribunál konstatuje, že žalobkyně nepředložila vážnou indicii toho, že individuální přezkum trhů O & D, které identifikovala, mohl umožnit určit existenci významné překážky účinné hospodářské soutěži, kterou by nemohla odhalit definice trhu použitá Komisí.

Zadruhé, pokud jde o žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení dopadu dotčených spojení, Tribunál nejprve připomíná, že v rámci výkonu pravomocí, které jsou jí přiznány nařízením ES o spojování podniků, má Komise určitou diskreční pravomoc, zejména pokud jde o komplexní hospodářská posouzení, která má na tomto základě provádět. Z toho důvodu musí přezkum výkonu takové pravomoci prováděný unijním soudem zohlednit posuzovací pravomoc takto přiznanou Komisi. Po tomto upřesnění se Tribunál domnívá, že analýza dopadu dotčených spojení na trh služeb letecké přepravy cestujících s odletem nebo přiletem na dotčená letiště, nevykazuje žádné zjevně nesprávné posouzení s ohledem zejména na nízkou míru přetížení těchto letišť nebo na omezený dopad těchto spojení na zvýšení podílu letištních časů držných společnostmi Lufthansa a easyJet. Pokud jde konkrétně o spojení oznámené společností Lufthansa, žalobkyně navíc nemůže tvrdit, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení dopadu dohody ze dne 16. prosince 2016, jelikož zejména tato dohoda již umožnila společnosti Lufthansa využívat letadla a posádku po dobu šesti let, než je definitivně získala v rámci uvedeného spojení. Konečně pokud jde o spojení oznámené společností easyJet, Tribunál uvádí, že letištní časy jsou nezbytné pro poskytování služeb letecké přepravy cestujících. Vyvozuje

z toho, že existuje „vertikální“ vztah mezi přidělením těchto letištních časů a poskytováním těchto služeb a Komise mohla v důsledku toho odkázat na pokyny o „nehorizontálních“ spojeních⁵.

Zatřetí Tribunál zamítá výtky vycházející z údajné nedostatečnosti závazků přijatých společností Lufthansa v rámci spojení, které oznámila, jakož i z neexistence takových závazků, pokud jde o spojení oznámené společností easyJet, z důvodu, že žalobkyně nemůže důvodně tvrdit, že tato spojení mohou zjevně představovat významnou překážku účinné hospodářské soutěži. Z tohoto důvodu považuje rovněž za neopodstatněné výtky, kterými žalobkyně vytýkala Komisi, že nezohlednila případný nárůst efektivity, který mohl vyplynout z uvedených spojení.

Začtvrté Tribunál poznamenává, že žalobkyně neprokázala, že finanční podpora, kterou Air Berlin požívala na základě podpory na záchranu, byla součástí aktiv převedených na společnosti easyJet a Lufthansa v rámci dotčených spojení a zamítá v důsledku toho výtky, podle kterých měla Komise zohlednit tuto podporu pro účely své analýzy. Dále, pokud jde o porušení čl. 8a odst. 2 nařízení č. 95/93⁶, které žalobkyně rovněž tvrdila v jedné ze svých žalob, Tribunál uvádí, že Komise neměla pravomoc uplatnit toto ustanovení.

Tribunál, který nakonec považuje nedostatek odůvodnění, kterého se dovolávala žalobkyně, za neopodstatněný, zamítá v plném rozsahu žalobní důvody uvedené v obou věcech a určuje zamítnutí obou žalob, aniž by bylo třeba za těchto okolností rozhodnout o jejich přípustnosti.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

⁵ Pokyny pro posuzování nehorizontálních spojování podle nařízení ES o spojování podniků (Úř. věst. 2008, C 265, s. 6). Dále Tribunál zamítl výtku žalobkyně vycházející z porušení těchto pokynů, přičemž uvedl, že významná tržní síla na jednom z dotčených trhů nestačí sama o sobě k tomu, aby prokázala existenci problémů hospodářské soutěže.

⁶ Konkrétně se jedná o nařízení Rady (EHS) č. 95/93 ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (Úř. věst. 1993, L 14, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 545/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. 2009, L 167, s. 24).